

Koulutuskeskus Salpauksen Hevosala-podcastin 2. jakson litterointi.

Jakso 2. Hevostalouden ammattitutkinto – kengittäjä ja ravivalmentaja
Koulutuskeskus Salpaus, podcast.

Musiikkia.

Koulutuskeskus Salpaus. Podcast.

Musiikkia.

Linda Kukkonen: Tervetuloa kuuntelemaan Koulutuskeskus Salpauksen omaa podcastia. Tänäpä keskustellaan hevosalasta. Jakson ensimmäisessä osassa kengityksen opettaja Timo Alanko kertoo kengittäjän ammatista ja toisessa osassa ravivalmentaja Timo Korvenheimon kanssa keskustellaan ravivalmentajan ammatista.

Kengittämisen ääniä.

Linda Kukkonen: Jos nyt lähdetään ihan alusta, jos meillä on täällä sellasia kuulijoita jotka ei tiedä kengittämisestä oikein mitään, niin mitä kengittäjä tekee.

Timo Alanko: No, kengittäjähän suojaa joko kaviota kengittämällä rautakenkiin, tai sitten vuolemalla. Jos on hevosia millä ei hirveästi tehdä töitä, siitostammat tms., niin eihän he välttämättä kenkiä tarvii. Ja jos sulla on oikein hyväkaviainen hevonen ja sen käyttö on äärimmäisen vähäistä, niin varsinkin Suomessa on kuitenkin... Pystyy melkein 8-9 kuukautta hevonen olemaan ilman kenkiä, niin en mä välttämättä... Enkä mä lyö kaikille omillekaan hevosille kenkiä, jos ei ne sitten tarvii. Mutta sitten jos mennään kovempaan harrastekäyttöön, ja eikä sen nyt itse asiassa tarvii olla hirveen kovaakaan se harrastekäyttö, niin ei se kavio enää kestä sitä kulutuksen määrää, eli se pitää ihmisen osata arvioida se kavion huollon tarve ja vuoleamisen tarve ja muuta. Toki kengittäjät sen kertoo sitten hevososen omistajalle, että kuinka paljon... Tai mikä se kengitysväli tai vuoluväli yleensä on. Mutta mitä... Kertaapas vielä se kysymys. Kato, mulla alkaa ajatus aina katkeilla. Naurua.

Linda Kukkonen: Se oli niinkin yksinkertainen, kuin mitä kengittäjä tekee.

Timo Alanko: No joo, elikkä nyt kato mä menin taas väärille urille, mutta... Elikkä kengittäjähän huolehtii hevososen kavioista joko kengittämällä tai vuolemalla ja myöskin antamalla omistajalle... Sellasille amatööriomistajille, mitkä ei välttämättä hevososen pidosta tms. hirveän paljon ymmärrä, niin antaa... Multa kysytään aika paljon ohjeita ja vinkkejä hevosmaailmaan.

Linda Kukkonen: Niin, ihan yleismaailmallisiin hevosalan asioihin?

Timo Alanko: Joo, kyllä kaik... Kyllä siellä saa kaiken... Välillä saa olla psykologikin.

Linda Kukkonen: No, mikä sitten sai sut lähtemään tälle kengittäjän polulle?

Timo Alanko: Kyllä se varmaan oli ratsastusharrastus. Lännenratsastusharrastus ja sitten viisotteluharrastus, missä oli esteratsastus yks lajina siinä, niin kyllä kai se sieltä lähti sieltä ratsastuspuolelta sit joskus 90-luvun alkupuolella. Ja siitä sitten kengitys oikeestaan tuli kuvioihin mukaan sitten, kun oli Amerikassa töissä, niin siellä pääs sitten kengittämään sen työhevostilan hevosia sen omistajan kanssa ja...

Linda Kukkonen: Lähditkö sä Amerikkaan ihan hevoshommiin, vai?

Timo Alanko: Joo, elikkä siellä tuli oltua hevoshommissa kolmella-neljällä eri tilalla, ympäri Amerikkaa.

Linda Kukkonen: Okei. Mikä sun mielestä kengittämisessä on tärkeintä? Onks se just se kun sä sanoit että oot työhevoseja kengittänyt siellä, niin se että se tavallaan tukis just sitä käyttötarkotusta, vai?

Timo Alanko: Nimenomaan. Kyllä se pitää kengittäjän ymmärtää se että mikä se hevosen käyttötarkotus on, koska ravihevosilla on aivan erilaiset kengitykset sitten kun esimerkiks ratsuhevosilla ja ratsuhevosilla on sit taas erilaiset kengitykset periaatteessa kun jollain raskailla työhevosilla, tai vaunuhevosilla. Mutta kengityksen periaatteethan, vaikka mikä käyttötarkoitus sillä hevosella on, niin kengityksen lait ja periaatteethan on kuitenkin periaatteessa melkein samat kaikilla. Et tietysti ravihevosilla joutuu kikkailemaan pikkusen enemmän sillä kengityksellä. Siellä kikkaillaan painojen kanssa ja kengän painavuudella. Monet lämminverihevosethan juoksee melkein parhaiten ilman kenkiä, että kesäaikaan varsinkin, jos kavioissa on vielä varaa juosta ilman kenkiä.

Linda Kukkonen: Kuinka paljon on sitten taas kiinni ihan siitä sen hevosen omasta fysiikasta ja vaikka perimästä?

Timo Alanko: Mitä sä tarkoitat sillä?

Linda Kukkonen: Kengitystarpeella tavallaan, että periytyykö esimerkiks kova kavioaineis?

Timo Alanko: Se on melkein... Saattaa olla periytyväkin hieman. Joo, kyllä mä tiedän tammoja millä on huonoja kavioita, niin ne on myöskin periyttänyt sitä huonolaatuista kaviota myöskin varsoihin. Et kyl se, vaikka sitä ei varmaan tieteellisesti oo todettu, mutta kyllä mä käytännön töissä oon huomannut sen, että kyllä se vaan saattaa periytyä. Ja sellaset hevoset jotka ei pääse liikkumaan, koska se verenkiertohan on kaiken kaik... Niinkun hevosen alaraajatkin, niin eihän se verenkierto toimi siellä jos ei se hevonen liiku. Jos se seisoo karsinassa 23 tuntia ja pääsee tunniks pihalle seisomaan siihen pieneen tarhaan ja omistaja ei välttämättä harrasta hirveesti sillä hevosella, niin eihän siellä oo alaraajoissa mikään... Kaviomekanismi toimii äärettömän heikosti ja kaviomekanismin kautta taas verenkierto toimii kaviossa paremmin, niin kyllähän siinä on monta tekijää.

Linda Kukkonen: Mikä on kengityksessä haastavinta?

Timo Alanko: Tietystihän ne on ne haastavat hevoset, mitkä, tota... Hankalat hevoset. Mut nykypäivänä tietysti ammattikengittäjät ei enää niitä hankalia hevoseja... Kyllä ne äkkiä sanoo sille hevosen omistajalle, et joko tää hevonen menee unten maille, tai sitten kengitys loppuu tähän, että ei ammattike... Niin.

Linda Kukkonen: Ja kun puhutaan unten maille, niin ei laiteta suoraan nappia otsaan, vaan...

Timo Alanko: [naurahtaa] Ei, vaan siis geeli huuleen, että se on rauhallinen se hevonen.

Linda Kukkonen: Eli rauhoitetaan haastavat hevoset kengitystä varten.

Timo Alanko: Joo, ei kukaan ammattikengittäjä enää ala omaa terveyttään pilaamaan tappelemalla sen hevosen kanssa, koska sen tietää että kakkoseks siinä aina jää.

Linda Kukkonen: Kyllä. Joo, tossa justiin varmaan kuukausi aika lailla takaperin, niin päätin että otan omalta hevoseltani noi hokit irti, että nyttien kun alkaa kesä, niin mitäpä se niillä enää tekee. Kenttäratsastajana, niin on niitä tullut paljon ruuvailtua kiinni ja pois, mutta nää oli nyt semmosen ehkä kuukauden ainakin ehtineet olla jalassa ja aika tavalla oli hitsautuneet kiinni. Siellä taas, jos ei joku tiedä, niin hokki on sellanen joka laitetaan hevosen kenkään, vähän nastatyypinen mikä on noissa talvirenkaissa, et pysyy paremmin pystyssä.

Timo Alanko: Kyllä.

Linda Kukkonen: Siinä sitten aikani ähelsin. Olin puolet jo saanut pois. Sitten tuli ensimmäinen varoitus, löin itseäni vasaralla peukaloon.

Timo Alanko: No niin.

Linda Kukkonen: Ne oli sen verran hitsautunut, että täyty käyttää myös vasaraa siinä niin, että löin sillä siihen hokkiavaimeen ja sitä kautta löystytin niitä hokkeja ja päätin että ennenkin olen saanut kaikki ihan apua pyytämättä irti ja jatkoin sitten vähän peukalo mustana siinä. Pääsin viimeiseen jalkaan ja sitten siinä, tota... Oli kyllä niin lujaa kiinni, että pistin ihan kaikkeni peliin ja sitten täydellä momentumilla jotenkin käsi lipes sitten siihen hokkiin ja tuli valtava, tota... Tai siis vois sanoa että hyvin pieni reikä, mutta hyvin syvä reikä tohon kämmenselkään, josta sillai pulssin tahdissa lähti...

Timo Alanko: Verta tulemaan.

Linda Kukkonen: Verta tulemaan. Onks jotain tällasia? Onks kengittäminen vaarallinen ammatti?

Timo Alanko: On.

Linda Kukkonen: Vai onks se vaan meidän amatöörien... [naurahtaa]

Timo Alanko: Joo, siis onhan siinä omat vaaransa, mutta mä voin antaa pikku vinkin tohon äskeiseen kun sä otit niitä hokkeja pois, niin älä käytä vasaraa, vaan jos ne on tiukassa niin käytä nahkanuijaa siihen lyömiseen. Se on pehmeempi ja se varmasti avaa sen hokit.

Linda Kukkonen: Aivan. Selvä. Täytyy lähtee sitten nahkanuijakaupoille.

Timo Alanko: [naurahtaa] Paremmiin se ainakin irtoa se hokki, kun lyöt sillä nahkanuijalla siihen hokkiavaimeen. Mutta sä puhuit työn vaarallisuudesta.

Linda Kukkonen: Joo.

Timo Alanko: Joo. Mä ite muistan koko uraltani, niin, tota... Sairaslomapäiviä, niin... Yks, kaks... Ehkä veikkaisin kolme viikkoa silleen, että kerran on pomppassut hevonen silleen jalkapöydän päälle, että turvakenkä ei lähtenyt vasta kun sairaalassa irti ja siihen tuli hiusmurtuma siihen jalkaan, mutta, tota... Sitten on yks ori potkaissut... Ei kerennyt kissaa sanoa, kun se potkas mua... Heitin pakin sen takajalan viereen, niin se saman tien latas. Se työpäivä loppu siihen ja siitä viikon sairausloma. Sitten oon kerran jäänyt hevosen alle silleen että se hevonen kaatu puolittain mun päälle ja sitten siinä nakshti selkä sen verran, että siitäkin tuli joku viikon loma. Että 25... 23-25 vuoteen, niin kolme kertaa oon ollut sairauslomalla hevosen takia.

Linda Kukkonen: Hurjalta kuulostaa, et turvakenkä pitää irrottaa sairaalassa.

Timo Alanko: Joo, se turpos niin paljon se, että se ei enää lähteny. Se oli sellanen saapasmalli, et siinä ei ollut vetoketjuja eikä nauhoja, vaan se piti sitten puukolla vetää.

Linda Kukkonen: Joo, mutta huom. kuitenkin turvakengät.

Timo Alanko: Niin.

Linda Kukkonen: Mitäs muuta tämmösiä turvallisuustekijöitä ammatissa, tai ammatinharjoittajan tulisi huomioida?

Timo Alanko: No, ilman muutahan se kannattaa olla, koska sä oot yrittäjä, niin Suomessa ei oo tällä hetkellä yhtään palkallista kengittäjää vaan kaikki ovat yrittäjinä, niin se on kaiken A ja O jos sä teet yrittäjänä sitä työtä, niin että sulla on vakuutukset jos sulle jotakin sattuu. Mullakin on tällä hetkellä vielä sellanen vakuutus, että jos mulle jotain sattuu enkä pysty enää kengittämään, niin mut pystytään uudelleen kouluttamaan vakuutusyhtiön kautta sitten. Sit mä siirryn toimistohommiin.

Linda Kukkonen: Joo. Jos sä saisit nyt uudelleen kouluttautua, niin mitäs sä lähtisit nyt opiskelemaan?

Timo Alanko: Jaahas, mitähän mä... Kyllä mua on... Nyt tuli niin vaikee kysymys, että mitähän mä tekisin. Lapsuuden haaveitahan oli aina palomies ja nää, mutta alkaa olemaan liian vanha jo palo...

Linda Kukkonen: Niin, tulee ikä vastaan siitä.

Timo Alanko: Tulee ikä vastaan siinä. Ehkä joku... Kyllä se joku hevoshomma olis. Kyllä se kuitenkin olis hevoshomma, mutta sellanen missä ei tarviis enää kengittää.

Linda Kukkonen: Okei. Mites, tota, vähän tossa jo tuli yrittämistä sivuttua. Vakuutukset pitää olla kunnossa ja kauheen paljon ainakin semmoset ei-hevosihmiset päivittelee sitä, kun kaikki on niin kallista. Kengitystäkään ei nykyään varmaan saa alle satasella oikein missään, et vois sanoa että se on 100 euroa ja siitä ylöspäin.

Timo Alanko: Joo, jos sä yritystoimintana teet sen. Kyllähän tietysti tuolla on noita ketkä tekee virapelihommina niitä, mutta ei ne... Ei yritystoimintana sitä alle satasen pysty kukaan tekemään.

Linda Kukkonen: Niin. Kerro vähän mistä toi hinnoittelu koostuu? Se ei suinkaan oo niin, että jos seppä velottaa 200 euroa, niin sillä on 200 euroa myös ruokarahaa, vaan...

Timo Alanko: Joo ei, kyllä se siitä 200 eurostaa... No, ei se nyt oo... No, sanotaan että se on jo vähän paikkakuntaista niiden hinnoittelu, mutta pääkaupunkiseutuhan tietysti on kalleinta seutua. Siellä varmaan kesäkenkään lyöminen, niin pyörii varmaan, veikkaisin 130-180 euroon per kengityskerta. Saattaa olla jopa 200 euroakin joillakin kengittäjillä. Sekin hintahan koostuu... Siinä on arvonlisävero 24 prosenttia. Sitten siinä on tarvikkeiden osuus, kesäkenkien... Senkin jokainen kengittäjä tietysti hinnoittelee sen mukaan mikä on, mutta vähintään se on sen verran se tarvikkeiden hinta millä se hevosen omistaja menisi itse ostamaan ne kengät. Mä oon aina sanonut että toivottavasti ne omistajat ei osta ite niitä kenkiä, koska ne on yleensä aina väärän kokoisia sitten. Sitten siinä on matkakulut. Aika moni kengittäjä ei ota minkään valtakunnan matkakuluja. Siitä kun alat laskemaan, jos sä meet johonkin 50 kilometrin päähän kengittämään hevosen, vaikka sä otat siitä 140 euroa vaikka, niin jos et sä ota matkakuluja, niin sulla menee äkkiä 100 kilometriä naftaa, niin... Ja se aika minkä sä ajat sinne kengitettävän hevosen luokse, niin sä et saa siitä mitään palkkaa.

Linda Kukkonen: Kyllä.

Timo Alanko: Et sen takia jonkunmoinen matkakorvaus... Kyllä mä aina sanon kengittäjille, opiskelijoille, että ottakaa nyt jonkun näkönen matkakorvaus siitä. Vaikka ette ota ihan kilometrikorvausta, mutta vaikka jonkun kulukorvauksen. 10 euroa, niin sekin riittää jo kattamaan kuukaudessa aika paljon naftoja.

Linda Kukkonen: Kyllä. Entä mikä on ollut sellanen mieleenpainuvin hetki uraltasi? Mä muistan silloin, kun täällä vielä opiskelin kengitystä ja... Tai opiskelin sitä hevostalouden perustutkintoa ja siinä sä opetit meille sitä kengitystä, niin sä kerroit semmosen tarinan että oli esimerkiks tuolta Ruotsin puolelta tullut lautallinen näitä mini Shetlannin poneja.

Timo Alanko: Joo, se ei pitänyt tulla niitä minisetikoita sieltä. Oisko niitä ollut kolmisenkymmentä kappaletta sitten. Sieltä piti tulla russiponeja ekaks, mutta ne ei saanut kiinni niitä russiponeja sieltä kasvattajan pelloilta, niin ne saivat kiinni niitä minisetikoita sieltä. Ne oli oreja. Ne oli vuotiaita minisetikkaoreja ja oli siinä noita tammojakin ilmeisesti mukana jotain, mutta mun piti mennä sitten vuolemaan ne ja ne oli käsittelemättömiä ne setikat. Siitä ei tullut sit siis oikeestaan yhtään mitään. Sitten mä kollegalle sanoin, että pääsetkö ens viikolla pikku keikalle, että meillä olis 30 minisetikkaa vuoltavana. [naurahtaa] Sit se homma suju, kun tallityttö toi meille aina siihen... Ei niitä voinut siellä, kun ne ei... Me vietiin ne ulos sitten, et se tallityttö toi aina sinne ponin kerrallaan sinne nurmikolle ja me kellautettiin se nurin ja toinen istu päälle ja toinen vuoli.

Linda Kukkonen: Mitä kokoluokkaa, jos tälleen äänimuodossa voit kuvailla sellasille joka ei tiedä minkä kokoinen on vuoden ikäinen mini Shetlannin poni, niin...

Timo Alanko: No, ei se nyt paljoo mun polven yläpuolelle tuu se säkäkorkeus, mutta ne on niin nopeita. Ne on niin nopeita, kun niitä aletaan vuolla. Ne meni selän kautta ympäri ja teki kaikki temput, että se oli pakko vaan pistää... Kellistää nurin siihen kyljelleen ja sitten kun toinen istuu kaulan päällä, niin sit ne on ihan kiltisti.

Linda Kukkonen: Tuleeko mieleen muuta tällasta?

Timo Alanko: Kyllähän niitä...

Linda Kukkonen: Asiakas onkin ollut vähän villi kortti.

Timo Alanko: Niin. Mitähän niitä nyt tuli? Kaikkihan ei oo tietysti painokelpoista. Tarkotatko tällasia hevos... Kengitysmielessä, asiakasmielessä vai? No, kengitysmielessähän tietysti siellä on surullisiakin tapahtumia aina ja mua aina surettaa semmoset pitkäaikaiset hevoset ja hevosien omistajat, mitkä... Että se hevonen joudutaan syystä tai toisesta sitten lopettamaan. Jos ne on sellasia ihmisiä kelle se on ainut hevonen ja ehkä ensimmäinen hevonen ja muuta, niin kyllä siinä aina itsellekin tulee suru puseroon, näin sanotusti. Vaikka on nähnyt kuinka paljon jo ja jouduttu lopettamaan hevosia ja muita, mutta aina se on uus tilanne ja aina tulee pikkusen... Silmäkulma kostuu.

Linda Kukkonen: Niin. No, mitä sanoisit, että mikä tekee hyvän kengittäjän? Ilmeisesti pitää olla nopee, saa minisettiksen kiinni.

Timo Alanko: Niin.

Linda Kukkonen: Fyysiset ominaisuudet, mutta myös sitten empatiaa, että tihrustaa itkua niiden omistajien tukena siellä.

Timo Alanko: Omistajien kanssa, niin. No ei, kyllähän se... Kyllähän kengittäjällä sosiaaliset taidot on yks tärkeimpiä. No, ei nyt tietysti tärkeimpiä. Kyllähän se ammattitaito on tietysti aina se tärkein, mutta kyllä ne sosiaaliset taidot tulee sen ammattitaidon jälkeen aika nopeasti siihen ja semmonen luotettavuus. Luotettavuus ja se... Ja se ehkä sellanen ammattitaito myöskin, ettei se oo pelkästään se kengittäminen, vaan se on niinkun hevosala yleensäkin, et sä osaat kertoa hevosalasta vähän niinkun joka kantilta. Ja tietysti se on aina plussaa jos se kengittäjä harrastaa itsekin hevosia ja on hevoskokemusta, koska se on iso plussa jos sulla

on itellä vankka hevostokokemus. Ja se pelisilmä on ihan erilainen ihmisellä kuka on toiminut hevosten kanssa pitkään, kun sellanen mikä ei oikeestaan harrasta mitään muuta kuin sitten käy töissä tienaa rahaa siitä kengittämisestä. Et ehkä se on siinä se hyvä kengittäjä. Ja vaikka ei olisi omaa hevosta kengittäjällä, niin kyllä mä suosittelen ainakin laajentamaan sitä omaa näkökantaa. Käy vaikka raveissa. Mä meen aina raveihin, niin mähän en tutki mitään muuta, kun... Totta kai mä pikku betsejä heitän, mutta enhän mä kattele mitään muuta kun niiden askelluksia siellä. Tai jos käy jotain ratsastuskilpailuja... Nyt on tullut vähemmän enää käytyä niissä, mutta kenttäratsastuskilpailut ja kaikki tällaset, nehan on äärettömän mukavia seurata. Että ilman muuta meette tutkimaan ja seuraamaan raviurheilua pintaa syvemältä.

Linda Kukkonen: Ehdottomasti. Otettaisko sitten tähän väliin vaikka tuolta Instagramin puolelta. Täällä on kolme kysymystä, tai oikeestaan yks kysymys ja kaks olettamaa kengittäjään liittyen.

Timo Alanko: Joo.

Linda Kukkonen: Ensimmäisenä, mikä on kengittäjän työ ja palkka?

Timo Alanko: Kengittäjän työ? No, täytyy sanoa kysyjälle, että kengittäjän työ on raskas työ ja työhän se on siinä missä muukin työ, mutta ainakin voi sanoa että se on vaihteleva työ. Ei varmasti tule kahta ihan samanlaista päivää olemaan. Siinä kuitenkin ollaan eläinten kanssa tekemisissä, niin on siinä aina välillä omat haasteensa, mutta se on verta, hikeä ja kyneleitä se kengittäjän työ. Ja mikäs se jatkokysymys siinä oli sitten? Oliko siinä jotain?

Linda Kukkonen: Palkka.

Timo Alanko: Palkka. Palkkahan perustuu siitä, että kuinka paljon sä teet töitä. Siinähan ei oo tietysti... No, mulla itellä on osakeyhtiö, eli mähän teen kuukausipalkalla, että kengitänkö mä sitten yhden hevosen kuukaudessa tai 50 hevosta kuukaudessa, mulla on aina sama palkka. Mut jos mä teen kovin pitkään sitä yhtä hevosta kuukaudessa, niin mulla loppuu se palkansaanti.

Linda Kukkonen: Niin, aivan.

Timo Alanko: [naurahtaa] Et, tota... Palkkaa on vähän vaikeaa määrittää, mutta kyllä sillä nyt hyvän tehdastyöntekijän palkan saa aina.

Linda Kukkonen: Sitten nää olettamat. Vaarallista touhua. Helposti tulee kavio päin näköä, jos hevonen on huonolla tuulella.

Timo Alanko: No ei, ainahan vahinkoja sattuu, mutta kyllä sillä kengittäjällä pitää alkaa kehittymään aika nopeesti, jos ei hän oo hevosihmisiä muuten, niin kyllä se pelisilmä pitää alkaa kehittymään. Sun täytyy vaistota ja tietää siitä hevosen eri... Miltä se hevonen näyttää. Kyllä se hevonen kertoo sulle jo hyvissä ajoin ennen kuin se potkaisee. Kyllä se vaan... On tietysti tapauksia, niinkun mäkin... Sillon se suomenhevonen potkas, kun se tuli ihan puun takaa, mutta kyllä pääsääntöisesti hevonen aina varoittaa ennen kuin se tekee.

Linda Kukkonen: Sitten kolmantena, tosi rankkaa ja vaativaa rakettitiedettä. Yksi virhe voi olla kohtalokas.

Timo Alanko: Joo, yksi virhe voi olla kohtalokas. No, rankkaahan tää tietysti on, mutta ei tää ihan rakettitiedettä oo. Kyllä tällä normi aivokapasiteetilla varustettu ihminen... Kyllä siitä kengittäjä tulee. Mutta, tota, yksi virhe voi olla ratkaiseva? Kyllä, siis joo, et kun vähän miettii kysymystä, niin se esimerkiks saattaa tulla sellanen et jos teet kaviopaiseen ja siitä tuleekin krooninen kaviopaise, niin se saattaa olla todella

pitkällinen projekti. Eli siinä vaiheessa, vaikka se mätä poistetaan sieltä ja jos se on anturapuolen paise vielä, niin se saattaa levitä koko sen anturan alueelle ja sieltä saatetaan jopa joskus poistaa sitten se koko antura pois, että se saadaan se paisepesäkkeet pois sieltä. Kyllä se ihan mahdollista, että pitkiäkin taukoja saattaa hevosille tulla.

Linda Kukkonen: Joo ja mä komppaisin kyllä tota vaativaa rakettitiedettä, et kyllä kun meillä ne ensimmäiset anatomian tunnit täällä oli ja jalka-asentoja vähän katottiin ja jotain kaviokulmia, niin täytyy sanoa et vaikka on hevosia katsellut koko ikänsä, niin aivan eri lasit on päässä kengittäjällä, jotka niitä kattoo.

Timo Alanko: Niin. Joo, kyllä se...

Linda Kukkonen: Vaatii siis hirveen määrän ihan niinkun semmosta opiskelua ja paneutumista, että oppii kattomaan niitä asioita joita pitää pystyä näkemään siinä työssä.

Timo Alanko: Kyllä ja se on kengittäjille... Anatomian tuntemus on kyllä kaikki kaikessa. Kyllä sen pitää tietää mitä se anatomia ylipäättään hevosessa tarkoittaa. Kyllä se vaan näin on, että jokaisen kengittäjän pitäis olla myöskin hevoshieroja koulutukseltaan.

Linda Kukkonen: Okei.

Timo Alanko: Se auttaa todella paljon se anatomian tuntemus siinä.

Linda Kukkonen: Semmonen kannanotto.

Timo Alanko: Joo. Ja sitten sanoisin näin, että... Ja jokai... Sitten kun on tarpeeks niiden hevosten kanssa pelannut, niin kuulo ja näkö. Ne on tärkeitä, et sä ymmärrät... Sä kuulet kun hevonen tuodaan jo käytävältä, niin sä kuulet kun se kävelee sieltä, niin sä pystyt siinä jo tekemään ensimmäisen analyysin ennen kun sä edes näet sitä hevosta, kun sä kuuntelet kun se kävelee. Se kertoo jo tosi paljon.

Linda Kukkonen: Mitä sä kuuntelet? Sitä käynnin tahtia?

Timo Alanko: Käynnin tahtia, miten se kavieri laskeutuu. Sä pystyt siinäkin kun se kavieri laskeutuu maahan, niin sä pystyt siinäkin jo kuuntelemaan tuleeko se tasaisesti maahan tai ei. Jos se tulee aavistuksen joku ulkoreuna edellä maahan, tai joskus jopa sisäreuna edellä maahan, niin kyllä sen kuulee heti korvalla. Ja sitten toinen on mikä on, niin ite oon jonkin verran... Mulla on käynyt kotona kengityksessä hevosia, niin mä oon saattanut käydä ajamassa niitä siellä omalla radalla ja siinä, kun sekin on jännä että vaikka... Tai ihminen sokeutuu niille omille hevosille. Sitten kun ajaa joku muu sitä hevosta sä näät heti, että eihän tää oo suora edes tää hevonen. Tähän menee ihan vinossa tää koko hevonen. Sit kysyy valmentajalta että ootko sä huomannut että tää on ihan vino tää sun hevonen, niin sitten että joo, ei. Ei. [naurahtaa]

Linda Kukkonen: Ei se kyllä ennen oo ollu.

Timo Alanko: Ei se ennen oo ollu, mutta nyt se tuli vinoks. [naurahtaa] Joo, mutta kyllä se vaan se kuulo, näkö on myöskin tärkeitä.

Linda Kukkonen: Joo. Mielenkiintosta. Mitäs muita aisteja? Tunto. Mitäs kengittäjä voi tunnustella?

Timo Alanko: No, totta kai, pitäähän sulla sormenpäissä tunto olla silleen, että kyllähän mä aina jos vähänkään vaivasia hevosia on, niin kyllä mä niiden jalat aina käyn sormenpäillä läpi ja kaikki. Tärkeintä on aina kuitenkin

kengittäjän, niin vaikei muuta osais kattoo, niin osaa kattoo onko nesteitä, noi nivelet nesteisiä, tai... Kilpahevosilla monesti kavioniveleä hyvin harva edes kattoo, hevosenhoitajat. Hevosenhoitajillahan se ois kaiken A ja O et se kattois aina kavionivelet ja ilmottais valmentajalle, että täällä on kavionivelet turvoksissa, että nesteiset. Kun se ei vie aikaa kun sen puoli minuuttia, kun sä nopeesti käyt ne läpi.

Linda Kukkonen: Joo. Hyvä vinkki ihan kaikille jotka on hevosten kanssa tekemisissä, että tunnustelkaa hevostenne jalkoja ja oppikaa tuntemaan miltä ne tuntuu normaalisti.

Timo Alanko: Kyllä. Jokaisen hevosenomistajan pitäis vähintään pulssi osata ottaa, tai kaviopulssi, digitaalipulssi tunnustella ja kavionivelel täyttymiset ja vuohisnivelel täyttymiset, niin kyllä ne... Sillä jo pääsee jonkin matkaa etiäpäin.

Linda Kukkonen: Mitäs vielä tähän loppuun antaisit vinkkejä sellaisille, jotka on kiinnostuneita kengittäjän opinnoista tai ammatista?

Timo Alanko: Se on varmaan aika iso kynnys monellekin lähteä siihen kengitykseen mukaan. Mä luulen että suurin on se pelko, se työn raskaus, mutta siihen ei kannata tarttua, koska kyllä se... Siinä kun oppii käyttämään apuvälineitä kengittäessä, niin ei se... Tänä päivänähän kouluun hakeutuvista opiskelijoista, niin ne on kuitenkin sellanen 60-70 prosenttia on naisia, että kyllä se, niinkun... Ja Suomessahan on tällä hetkellä kohta... Taitaa olla enemmän naiskengittäjiä, kuin mieskengittäjiä.

Linda Kukkonen: Eli sanoisit että kengittäminen on enemmän tekniikka kuin voimalaji.

Timo Alanko: Tekniikka, kuin voimalaji. Ei se... Se on vähän niinkun mennyttä aikakautta jo, et siellä on 120-kiloinen mies vääntämässä painiottelua sen hevosen kanssa, että kyllä se alkaa vähän... Kyllä se täytyy löytyä se mentaalipuolelta se hevosen kanssa toimiminen. Mutta ei voimasta haittaakaan ole.

Linda Kukkonen: Ei voimasta haittaakaan ole. Kiitos paljon Timo.

Timo Alanko: Ei mitään, ole hyvä ja tervetuloa opiskelemaan.

Kengityksen ääniä.

Linda Kukkonen: Seuraavana meille esittäytyy ravivalmentaja Timo Korvenheimo. Mä en ookaan Timoa aikaisemmin tavannut, mutta taustasta tiedän sen verran, että Timo on ensimmäinen ravivalmentaja joka on valmistunut täältä meiltä Koulutuskeskus Salpauksesta pelkillä näytöillä. Tervetuloa ja kerro hieman itsestäsi.

Timo Korvenheimo: Joo, kiitos paljon. Mä oon tosiaan Orimattilasta Korvenheimon Timo, ravivalmentaja. Meillä on siinä kuutisenkymmentä hevosta treenissä kaikkiaan. Sen ympärillä päivät pyörii aamusta iltaan ja yöhön väliillä. Tällä hetkellä on vähän noi muut harrastukset vähissä ajanpuutteen vuoksi, mutta täytyy varsinkin kaikkia liikunnallisia harrastuksia näin kesän tullen, pitäis alkaa taas harrastamaan. On valoisaa, niin on intoa vähän iltaisin touhuta muutakin, että väliillä saa ajatukset nollattua niin sanotusti, mutta tosiaan hevosten ympärillä tää elämä vahvasti pyörii.

Linda Kukkonen: Millanen tausta sulla oli hevosten kanssa ennen tätä uravalintaa?

Timo Korvenheimo: Mä tulin oikeestaan pelipuolelta mukaan tähän. Ensin rupes käymään raveissa ja pelaamaan. Tuli ostettua ekat omat hevoset ja ne oli muualla valmennuksessa. Ei nyt ollut ehkä mitään maailmanluokan hevosiakaan, mutta sitten aattelin että ei ne pärjännyt, niin mä rupeen ite treenaamaan niin

pärjätään paremmin. Siitä se sitten lähti. Sitten tuli yks hevonen, sitten toinen ja sitten niitä sitten alko pikkuhiljaa tulla vieraitakin. Se siitä sitten lähti yllättävän äkkiä laajenemaan se homma.

Linda Kukkonen: Eli minkä ikäisenä sä oot ensimmäisen kerran ollut kärryillä?

Timo Korvenheimo: Oisinko ollut suunnilleen täysikäisenä, ehkä 18.

Linda Kukkonen: Niin, niin, että ei mikään lapsuuden harrastus ollut sulle hevoset.

Timo Korvenheimo: Ei. Ei, että kyllä se... Kyllä oli jo aikuisen iällä niin sanotusti siinä vaiheessa.

Linda Kukkonen: Jos meillä on siellä kuuntelemassa ihmisiä, jotka ei oo vielä niin kovin perillä hevosmaailmassa, niin lähetään ihan liikkeelle siitä mitä ravivalmentaja tekee.

Timo Korvenheimo: No, se on aika laaja skaala mitä siihen kuuluu. Tärkein hommahan on se, että valmennetaan niitä hevosia ja huolehditaan niistä hyvin. Siinä on kaikista oleellisin osa se, että hevoset voi hyvin, niillä on ruokaa ja niitä valmennetaan tarpeeks että ne kehittyy ja pystytään parantamaan niiden suoritusaso. Se on aina tavoitteena. Ja sitten tosiaan meillä nyt ravivalmentajalle kuuluu paljon tää yrityksen johtaminen ja muu, että se työllistää vähintään yhtä paljon kuin ite hevosten valmentaminen ja hoitaminen, että saadaan pysymään henkilökunta ja yrittäjä hyvässä kuosissa.

Linda Kukkonen: Joo, mä tossa netistä katoinkin, että sä pidät Ravitallo Korvenheimo Oy:tä tässä Orimattilassa aika lähistöllä. Oliko tää sun yritys olemassa jo ennen tätä sun ravivalmentajan tutkintoa, vai vasta sitten tutkinnon suorituksen jälkeen?

Timo Korvenheimo: Yritys oli olemassa jo entuudestaan, että sitten kävin ton ravivalmentajan tutkinnon sitten sen takia, että sai oman lisenssin ammattivalmentajaks nostettua kilpailijalisenssipuolelta, niin sen takia tuli käytyä toi kurssi että pysty saamaan ammattivalmentajan lisenssin.

Linda Kukkonen: Millanen tausta sulla oli hevosten kanssa ennen tätä uravalintaa?

Timo Korvenheimo: Mä tulin oikeestaan pelipuolelta mukaan tähän, että ensin rupes käymään raveissa ja pelaamaan ja tuli ostettua ekat omat hevoset ja ne oli muualla valmennuksessa. Ei nyt ollut ehkä mitään maailmanluokan hevosiaakaan, mutta sitten aattelin että ei ne pärjännyt, niin mä rupeen ite treenaamaan niin pärjätään paremmin. Siitä se sitten lähti. Sitten tuli yks hevonen, sitten toinen ja sitten niitä sitten alko pikkuhiljaa tulla vieraitakin. Se siitä sitten lähti yllättävän äkkiä laajenemaan se homma.

Linda Kukkonen: Eli minkä ikäisenä sä oot ensimmäisen kerran ollut kärryillä?

Timo Korvenheimo: Oisinko ollut suunnilleen täysikäisenä, ehkä 18.

Linda Kukkonen: Niin, niin, että ei mikään lapsuuden harrastus ollut sulle hevoset.

Timo Korvenheimo: Ei. Ei, että kyllä se... Kyllä oli jo aikuisen iällä niin sanotusti siinä vaiheessa.

Linda Kukkonen: Minkälaiset valmiudet muuten pitää olla, että jos mielii ravivalmentajaksi?

Timo Korvenheimo: Pitää olla paikka missä pitää hevosia, joko oma tai vuokralla, ja sitten semmonen missä on vielä mielellään samassa yhteydessä mahdollisuudet treenata niitä hevosia. Mä ainakin kokisin sen aika

raskaaks, jos aina pitäis lyödä hevonen kyytiin ja lähteä jonnekin muualle treenaamaan. Ne on niinkun ne tärkeimmät, että on ne olosuhteet siinä kunnossa, että... Alussa nyt monesti ravivalmentajan tarvii hommata niitä omia hevosia, niin se vaatii vähän taloudellistakin pääomaa sitten se alotus, mutta onneks tähän nyt pääsee kuitenkin aika matalalla kynnyksellä, että ei heti tarvii olla mitään huippuhevosta ostamassa. Harrastelutasolta lähtee liikkeelle.

Linda Kukkonen: Minkälaista toimintaa teillä on siellä omissa yrityksessä? Teille tuodaan siis asiakashevosta valmennukseen, sitten on omia ja tekö vastaatte kaikesta siitä ihan hevosen ruokinnasta lähtien.

Timo Korvenheimo: Joo, et sit kun hevonen tuodaan meille valmennukseen, niin se on sitten meidän vastuulla kokonaan että se hoidetaan ja ruokitaan ja treenataan ja kilpailutetaan. Se kuuluu kaikki meidän yrityksen hoidettavaks sitten.

Linda Kukkonen: Onks teillä siellä hevosilla joku aina oma viikko-ohjelma, tai minkälainen teidän perus päivärutiini siellä yleensä on?

Timo Korvenheimo: No, aamulla ruokitaan ja siivotaan karsinoita ja tarhataan hevosia. Sitten alotetaan mahdollisimman ajoissa niitä treenaamaan ja iltapäivät hoidetaan ja illatkin välillä. Sitten ruokitaan taas. Semmonen aika simppei päivä ja sitten lähdetään raveihin iltaisin monesti ja tullaan sieltä joskus vähän aikasemmin ja joskus vähän myöhemmin. Sillai se peruspäivä suunnilleen meillä menee.

Linda Kukkonen: Kuulostaa aika semmoselta kokonaisvaltaiselta touhulta. Mitä sä sanoisit, että mikä tekee hyvän ravivalmentajan? Täytyy varmaan aika paljon pitää myös ihan itestään huolta.

Timo Korvenheimo: No joo, et se on, että pitäis yrittää ainakin nukkua tarpeeks että jaksaa keskittyä ja pitää itensä skarpina. Se on kuitenkin tärkeä että niitä hevosia osaa lukea ja näkee millä lailla pystyy mitäkin hevosta treenaamaan, ettei treenaa liian kovaa liian äkkiä. Lukee sitä hevosta ja tosiaan tälleen meidän mittapuulla hyvän ravivalmentajan tarvii olla myös hyvä yritysjohtaja, että pysyy henkilökunta iloisena ja hyvällä mielellä. Silloin syntyy paras lopputuloskin.

Linda Kukkonen: Entäs sitten mikä tekee hyvän ravihevosen?

Timo Korvenheimo: Että sillä on hyvä sydän, keuhkot ja alakerta. Kestää kovan treenin, niin sillon yleensä päästään pitkälle. Osaa juosta ja jaksaa mennä pitkään kovaa, niin se on hyvin simppeleä. Ja sit mielellään se hermorakenne pitäis olla kunnossa, että ei stressaa ja jännitä tota kilpailua, koska se on kuitenkin tosi kovaa urheilua.

Linda Kukkonen: Eli alakerta tarkoittaa nyt tässä tapauksessa siis alaniveliä, jänteitä.

Timo Korvenheimo: Joo, jalkoja.

Linda Kukkonen: Jalkoja.

Timo Korvenheimo: Jalkoja, joo. Että jalat on hyvät ja kestävät, ettei niihin tuu ihan ensimmäisenä probleemia, niin se on hyvin tärkeä osa-alue.

Linda Kukkonen: Mistä sä tässä työssäsi nautit eniten?

Timo Korvenheimo: Siitä kun hevoset kehitty. Se on mukavinta varsinkin noita nuoria hevosia treenata, kun näkee kun niissä tapahtuu niin paljon muutosta ja niistä tulee kilpailevia hevosia siitä, kun on pienestä aloitettu, opetettu ne. Sitten ne onkin yllättävän äkkiä starttikuntoisia, niin se on niinkun palkitsevaa nähdä kuinka nuoret hevoset kehitty.

Linda Kukkonen: Mikä on ollut ikimuistoisin hetki sun valmennusuran aikana?

Timo Korvenheimo: Varmaan se oli täällä kotiradalla kun voitettiin hevosenomistajapokaali, kolmoisvoitto. Ei se nyt ollut rahallisesti suuri voitto, mutta se oli kuitenkin kolmoisvoitto, niin se ei oo niin helppo saavuttaa missään kisassa. Kuitenkin tommosessa suurkipailussa sattuu semmonen osumaan kohdalleen, niin kyllä se oli hieno hetki.

Linda Kukkonen: Ja kun sanoit kotiradalla, niin Jokimaalla?

Timo Korvenheimo: Jokimaalla, joo.

Linda Kukkonen: Jokimaalla, joo.

Kengittämisen ääniä.

Linda Kukkonen: Mennään sitten tonne Instagramin puolelle. Siellä tuli kysymys, että mikä on ravivalmentajan palkka ja työ.

Timo Korvenheimo: Palkka on vähän sellanen suhteellinen käsite. Ei tässä, niinkun... Tää on aika kova ala sillä lailla, että ei tässä hirveitä palkkoja kyllä pysty nostamaan. Kyllä tää sillai on, että tavallaan sillon kun pärjätään ja saadaan vähän provikkaa tuolta radoilta, niin niistä saa sitten vähän palkkaakin. Muuten tää nyt on aika lailla semmonen että saadaan työntekijöille hyvät palkat ja homma toimii hyvin kokonaisuutena, niin siihen se suunnilleen se valmennusmaksu menee. Siitä ei tavallaan hirveitä yritykselle jää. Se on sillai vähän hankala, kun on kuitenkin niin kallista hevosen omistajille, ajattelee kuukausitason kuluja, niin ei niitäkään maksuja voi täällä Suomen maassa nostaa ihan älyttömän kovaks että asiakkaita riittää, niin koitettava semmonen kultainen keskitie löytää että kaikki pärjättäis ja pysyttäis leivässä, mutta ei... Ei tätä kyllä palkan takia kannata lähteä alana ajattelemaan, että kyllä tästä pitää tykätä ja olla mukavaa. Työ nyt on sitten tosiaan kuitenkin semmonen, vois sanoa 24/7-työ. Kyllä tässä on aina kiinni, että... Mutta ei se haittaa kun tykkää hevosia valmentaa ja hoitaa, niin sillon se on mukavaa kun saa tehdä sitä mistä tykkää.

Linda Kukkonen: Sitten täällä oli tämmönen olettamus, että ravitali pyörii vain hevosten voittamalla rahoilla.

Timo Korvenheimo: Joo, ei se... Niin se ei kyllä pyöri. Kyllä se sillä ihan normaalilla valmennusmaksulla pyörii. Hevosten voittamat rahat menee kuitenkin hevosen omistajille pääasiassa, että ne on vaan pieni bonus sitten siihen jos satutaan pärjäämään.

Linda Kukkonen: Toinen väittäjä tai tämmönen olettama oli, että vaativaa ja tarkkaa.

Timo Korvenheimo: No, sitähan se kyllä on. Kaikki pitää tehdä mahdollisimman tarkasti, kun monesti saattaa se 50 sentin ero loppusuoralla tarkoittaa montaa asiaa hevoselle. Se on kuitenkin niin kovaa kilpaurheilua, että siinä pitää mennä sillä limitillä ja tehdä asiat niin hyvin kuin mahdollista, että mistä saadaan ne viimeisetkin kymmenet sentit ja metrit puristettua, että... Että se on kyllä vaativa ja tarkka ala.

Linda Kukkonen: Sanoisitko, että voi olla myös vaarallista? Onko käynyt mitään vaaratilanteita työtilanteissa, tai hevosten kanssa muuten?

Timo Korvenheimo: No, kyllähän ne... Eläviä eläimiä, niin ne voi pelästyä varsinkin yllättäviäkin asioita, että silloin voi käydä aina... Tippua kyydistä tai muuta vastaavaa, jos ne yhtäkkiä vaihtaakin suuntaa kun ne pelästyy jotain, että kyllä se... Se on niinkun sillai, että kyllä tässä pitää aina olla turvavarusteet päällä ja siitä huolehtia, että vaikka olis kuinka toimivat ja hyvät hevoset olemassa, niin silti ne voi aina jotain säikähtää ja voi käydä vaaratilanteita. Sillai pitää aina olla sellanen pieni varovaisuus koko ajan mukana.

Linda Kukkonen: Mitä muita turvallisuusvinkkejä sä voisit heittää tässä ravihevosissa kiinnostuneille?

Timo Korvenheimo: Se on varmaan se, että yleensä tässä se vahinko tulee just semmosen hevosen kanssa, mikä on aina ollut tosi toimiva ja varma, että sitten unohtuu helposti se varovaisuus iteltäkin, että jos vaan ajatellaan että aina tää on toiminut ja ei oo pelännyt mitään. Sit se yks kaunis päivä saattaakin jotain pelästyä ja sitten ei oo ite yhtään valmiina, niin kyllä se... Se on mun mielestä tärkeätä, että koko ajan on skarppina siinä, että ei räplää kännykkää ainakaan siellä hevosen kyydissä.

Linda Kukkonen: Alituinen valppaus.

Timo Korvenheimo: Kyllä.

Kengittämisen ääniä.

Linda Kukkonen: Oisko sulla muita neuvoja tai terveisiä tuleville ravivalmentajille?

Timo Korvenheimo: Se on hienoa että ala kiinnostaa ja toivottavasti mahdollisimman paljon saatais uusia, innokkaita valmentajia alan pariin. Kyllä tää on mahdottoman hieno ja palkitseva laji, niin ei muuta kun tsemppiä kaikille.

Linda Kukkonen: Kiitos.

Timo Korvenheimo: Kiitos.

Kengityksen ääniä.

Linda Kukkonen: Tämä oli Salpauksen hevosalasta kertovan sarjan toinen jakso. Seuraavassa jaksossa tutustutaan hevoshierojan ammattiin sekä hevosavusteiseen toimintaan. Seuraa meitä Instagramissa @salpaushevosala ja Facebookissa Koulutuskeskus Salpaus, Hevosala. Voit jättää myös kysymyksiä tulevaa jaksoa varten. Lisätietoja koulutuksistamme saat osoitteesta www.salpaus.fi hakusanalla hevosala. Kiitos, että kuuntelit.

Musiikkia.

Äänite päättyy.